

OBWIESZCZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 stycznia 1935 r.

w sprawie podania o nadanie mocy powszechnie obowiązującej umowie zbiorowej z dnia 13 listopada 1934 r., dotyczącej warunków pracy i płacy dozorców domowych m. Poznania.

Związek Zawodowy Dozorców Domowych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego Oddział w Poznaniu, zwrócił się na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. U. Rz. Niem., str. 1456) do Ministerstwa Opieki Społecznej o nadanie mocy powszechnie obowiązującej umowie zbiorowej, zawartej w Poznaniu w formie orzeczenia Komisji Pojednawczo-Rozjemczej, ustalającego warunki pracy i płacy dozorców domowych, przyjętego przez Towarzystwo Właścicieli Domów i Nieruchomości w Poznaniu pismem z 24 listopada 1934 r. z jednej strony a Związek Zawodowy Dozorców Domowych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego Oddział w Poznaniu z drugiej strony w brzmieniu zmienionem za wspólną zgodą przez obie strony.

Tekst umowy podaje się w załączeniu.

Sprzeciwu przeciwko nadaniu umowie mocy powszechnie obowiązującej można zgłaszać pisemnie do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu 14 dni od daty niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

ORZECZENIE

Komisji Pojednawczo - Rozjemczej dla spraw dozorców domowych m. Poznania, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Poznania na okres czasu od dnia 1 stycznia 1935 do dnia 31 marca 1936 r.

Na podstawie § 27 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach taryfowych, wydziałach robotniczych i zatargach zarobkowych (Dz. U. Rz. Niem., str. 1456) — Wydział Rozjemczy dla spraw dozorców domowych m. Poznania — w składzie:

Przewodniczącego: Kazimierza Motylińskiego, oraz członków: Juliana Dalkowskiego, Romana Kuleczki i Stefana Mikołajewskiego, jako przedstawicieli pracodawców, oraz Józefa Sobczaka, Bolesława Winnickiego i Michała Worocha, jako przedstawicieli pracobiorców, —

na posiedzeniu w dniu 13 listopada 1934 r. orzekł w sprawie warunków pracy i płacy dozorców domowych co następuje:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli domów i nieruchomości m. Poznania, a z drugiej strony — wszystkich zatrudnionych przez nich dozorców domowych.

§ 2.

Za dozorcę domowego, podlegającego niniejszemu orzeczeniu, uważa się osobę, spełniającą na żądanie właściciela nieruchomości poniższe obowiązki:

1) codzienne oczyszczanie i zamiatanie oraz utrzymywanie wzorowego porządku w podwórzu, w sieniach, przed domem na chodnikach i do połowy ulicy, przy frontowych wejściach do klatek schodowych — jeden raz dziennie, rano, z jednocześnie otwarciem bramy wejściowej, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych, oraz w miarę potrzeby w ustępach podwórzowych, w kłatkach schodowych i gankach piwnicy, pralni, górze do suszenia bielizny i w korytarzach na górze

2) Codzienne zapalanie i gaszenie światła o wyznaczonej policyjnie godzinie w sieniach, w kłatkach schodowych i w miejscach do wspólnego użytku z jednocześnie i punktualnym zamknięciem bramy wejściowej w-g przepisów policyjnych.

3) Usuwanie śniegu na podwórzu oraz z chodników i jezdni przed domem, oraz posypywanie chodników piaskiem w czasie gołoledzi, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych.

4) Umycie ścian i okien w kłatkach schodowych oraz jednocześnie mycie schodów jeden raz do roku.

5) Zawiadamianie właściciela domu względnie administratora o wszelkich uszkodzeniach w budynkach oraz w instalacjach elektrycznych, gazowych, wodociągowych, centralnego ogrzewania i t. p.

6) Wykonywanie wszelkich czynności, wynikających z przepisów policyjnych i porządkowych w odniesieniu do nieruchomości.

7) Czyszczenie ścieków i nadzór nad studzienkami ściekowymi w miarę potrzeby.

§ 3.

1) Zamiatanie schodów względnie ich mycie, z wyjątkiem, przewidzianym w p. 4 § 2 orzeczenia, nie należy do obowiązków dozorcę domowego.

2) W tych wypadkach, w których czynności te będzie wykonywać dozorca za lokatora, powinien otrzymać za to od lokatora wynagrodzenie za obopólnym porozumieniem z lokatorem.

3) W tych zaś domach, w których czynności te wykonuje dozorca na żądanie właściciela domu, z wyjątkiem przewidzianym w § 2 p. 4 niniejszego orzeczenia, otrzymuje za to osobne wynagrodzenie od właściciela.

4) Za wszelkie inne czynności, niewymienione w niniejszej umowie, a wymagane przez właściciela domu, dozorca otrzymuje osobne wynagrodzenie od właściciela.

§ 4.

Wynagrodzenie.

1) W domach parterowych i willach wynagrodzenie dozorcę ustala się na podstawie indywidualnych umów za obopólnym porozumieniem stron zainteresowanych.

2) W domach piętrowych z jednym wejściem frontowym, bez względu na wysokość domu, zasadnicze wynagrodzenie dozorcę wynosi 30 zł miesięcznie, o ile dalsze postanowienia niniejszego orzeczenia nie stanowią inaczej. Za każde dalsze frontowe wejście dolicza się 20%, a za każde wejście podwórzowe, z wyjątkiem wejść wyłącznie kuchennych, dolicza się 10%.

U w a g a: Za osobne wejście frontowe uważa się wejście, prowadzące do osobnej klatki schodowej.

Dom narożnikowy uważa się za dom z jednym dodatkowym wejściem, za które dozorca otrzymuje 20% dodatek.

U w a g a II: Pod pojęciem domu narożnikowego uważa się dom przy skrzyżowaniu dwóch ulic, o jednym wejściu.

3) W domach, posiadających do 10 lokatorów i które posiadają w większości małe 1 — 2 pokojowe mieszkania z kuchnią, ustalone w powyższy sposób wynagrodzenie redukuje się o 1/3 część.

4) W domach 1-piętrowych, posiadających do 5 lokatorów, zasadnicze wynagrodzenie nie może przekraczać 15 zł miesięcznie.

5) Za prowadzenie meldunków dolicza się 5 złotych miesięcznie.

U w a g a: Prowadzenie meldunków nie należy do obowiązków dozorcę domu.

6) Za oświetlenie nieruchomości inne, niż elektryczne, dolicza się 10% od zasadniczego wynagrodzenia.

7) Od ustalonej w powyższy sposób sumy wynagrodzenia odlicza się ustawową wartość nieczyszczenia, w-g norm podstawowego komornego z 1914 roku.

8) Przyznaje się wynagrodzenie stałe dozorcę stale zatrudnionym. Wysokość stałego wynagrodzenia powinna odpowiadać miejscowym zwyczajom z zapewnieniem minimum egzystencji dozorcę.

9) Korzystniejsze warunki wynagrodzenia pozostają bez zmian na okres obowiązywania niniejszego orzeczenia.

§ 5.

Wszelkie narzędzia, potrzebne do wykonywania obowiązków dozorcę, kupuje i dostarcza właściciel domu.

§ 6.

Pracodawca dokona w miarę potrzeby bieleńcia ścian i sufitów w mieszkaniu służbowym, w każdym razie co najmniej raz na trzy lata.

§ 7.

Rozwiązanie stosunku służbowego i zwolnienie mieszkania służbowego następuje za obustronnym 3-miesięcznym wypowiedzeniem na koniec kwartału kalendarzowego, z wyjątkiem tych wypadków, w których wypowiedzenie i zwolnienie mogą nastąpić natychmiast w myśl postanowień art. 18 rozp. Prez. Rp. z dn. 16.III. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324, o umowie o pracę robotników.

§ 8.

Pracodawca wyda pracobiorcy t. zw. książeczkę obrachunkową, czyli książeczkę, w której na piśmie ustalone będą warunki pracy i płacy dozorcę, przyczem właściciel zobowiązany jest wpisać każdorazowo wypłatę względnie wynagrodzenia pracobiorcy. Obok książeczki obrachunkowej dopuszczalne są dalsze dowody zwolnienia z zobowiązań w myśl kodeksu zobowiązań.

§ 9.

Orzeczenie niniejsze zostaje wydane na okres 1 roku i 3 miesięcy i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1935 do dnia 31 marca 1936 r.

§ 10.

Wszelkie zatargi, wynikłe pomiędzy właścicielami domów a dozorcami, w razie niedojścia do polubownego załatwienia, załatwiają Sądy Państwowe na warunkach ogólnych.

Przewodniczący Wydziału Rozjemczego:

(—) Motyliński.

(—) Julian Dalkowski,
(—) Kuleczka Roman,
(—) Mikołajewski Stefan,

(—) Sobczak Józef,
(—) Bolesław Winnicki, adw.
(—) Woroch Michał.

Poznań, dnia 17 listopada 1934 r.